

Astăzi, Miercuri, 23 Noi., 2022

† Sf. Cuv. Antonie de la Iezerul Vâlcii

Sf. Ier. Amfilohie, episcopul Iconiei, și Grigorie, episcopul Acragandelor

Evrei 10

1 Într'adevăr, având doar umbra bunurilor viitoare, și nu chipul însuși al lucrurilor, cu aceleași jertfe care ne'ncetat se aduc an după an, legea nu-i poate niciodată face desăvârșiți pe cei ce se apropie.

2 Altfel, n'ar fi încetat ele oare să mai fie aduse, de vreme ce, odată curățiți, cei ce slujesc n'ar mai avea nici o conștiință a păcatelor?

3 Dimpotrivă, prin ele în fiecare an se face amintirea păcatelor,

4 și aceasta, pentru că-i cu neputință ca sângele de tauri și de țapi să înlătore păcatele.

5 Iată de ce, intrând El [Hristos] în lume, zice: **Jertfă și prinos n'ai voit, dar mi-ai întocmit un trup;**

6 arderi-de-tot și jertfe pentru păcat nu Ți-au plăcut.

7 Atunci am zis: Iată, vin! – scris este despre mine în sulul cărții –, ca să fac voia Ta, Dumnezeule.

8 Zicând mai sus că jertfă și pri-

noase și arderile-de-tot și jertfele pentru păcat n'ai voit, nici nu Ți-au plăcut – cele ce se aduc după lege –;

9 atunci, zice El, iată, vin ca să fac voia Ta, Dumnezeule. Așadar, El desființează ceea ce este întâi pentru ca să-l statornicească pe cel de-al doilea.

10 Întru această voință suntem noi sfințiți, odată pentru totdeauna, prin jertfa trupului lui Iisus Hristos.

11 Orice preot stă în fiecare zi slujind și de mai multe ori aducând aceleași jertfe, pe cele ce niciodată nu pot înlătura păcatele;

12 Acesta însă, dimpotrivă, după ce o singură jertfă a adus pentru păcate, pentru totdeauna S'a așezat de-a dreapta lui Dumnezeu,

13 așteptând ca de aci'nainte vrăjmașii Săi să fie puși așternut picioarelor Sale.

14 Căci prin aducerea unei singure jertfe, El pentru totdeauna

i-a desăvârșit pe cei ce se sfințesc.

15 Este și ceea ce Duhul cel Sfânt ne mărturisește; căci după ce a zis:

16 **Acesta este legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile – zice Domnul: Pune-voi legile Mele în inimile lor, și’n cugetele lor le voi scrie**

17 **și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu-Mi voi mai aduce-aminte.**

18 Or, unde este iertarea păcatelor nu mai este nici jertfă pentru ele¹.

Marcu 8

30 Și El le-a dat poruncă să nu spună nimănui despre El.

31 Și a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni, de arhieriei și de cărturari și să fie omorât, iar după trei zile să învie.

32 Și cuvântul acesta îl spunea pe față. Și Petru, luându-L deoparte, a început să-L dojenească.

33 Dar El, întorcându-se și privind la ucenicii Săi, l-a certat pe Petru și i-a zis: „Mergi înapoia

Mea, Satano!, că tu nu le cugești pe cele ale lui Dumnezeu, ci pe cele ale oamenilor”.

34 Și chemând la Sine mulțimea, laolaltă cu ucenicii Săi, le-a zis: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.”²

Tâlcuire

Chemând pe oameni să-L urmeze luându-și crucea, Domnul arată, totodată, calea de urmat, îndepărtând piedicile cele mai însem-

nate ce se ridică înaintea ei - piedici nu din afară, ci lăuntrice, înrădăcinate în inima omului. Înțelesul cuvintelor Lui este acesta: „Vrei să vii după Mine? În primul rând, nu te cruța, fiindcă cine se va cruța pe sine, acela se va pierde; în al doilea rând, nu te lăsa înlănțuit de lăcomie, fiindcă «ce folos va avea omul dacă va câștiga întreaga lume, iar sufletul său și-l va pierde?». În al treilea rând, să nu-ți pese de ceea ce vor spune

¹Literal: unde există iertare pentru acestea [păcate și fărădelegi] nu mai există jertfă pentru păcate.

²*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

sau de felul în care te vor privi ceilalți: «Fiindcă cine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, împreună cu sfinții îngeri»”. Crușarea de sine, lăcomia și rușinarea de oameni sunt cele mai însemnate lanțuri care îl țin pe om în viața neplăcută lui Dumnezeu, pe calea patimilor și a păcatului. Acestea sunt piedicile de căpetenie în calea întoarcerii păcătosului la Dumnezeu; mai ales împotriva lor se duce lupta duhovnicească în omul care se pocăiește și în cel care a început deja să facă roadele pocăinței. Atâta vreme cât aceste fire nu sunt încă tăiate, în viața creștină din noi nu se poate pune nădejde: ea este plină de poticniri și căderi, dacă nu totdeauna văzute, cel puțin lăuntrice. Așadar, fiecare să se cerceteze bine pe sine și dacă află vreunul din lanțurile pomenite, să se îngrijească a se dezlega din el; altminteri, să nu tragă nădejde că se va ridica la înălțimea desăvârșirii în Hristos, chiar dacă pe dinafară pare foarte vrednic.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.